

ÚRSKURÐARNEFND Í VÁTRYGGINGAMÁLUM

Fjármálaeftirlitið · Suðurlandsbraut 32 · 108 Reykjavík · Sími: 525 2700 · Fax: 525 2727

Mál nr. 179/2000

M og Vátryggingafélagið V v/slysátryggingar launþega.

Slys í frítíma þegar M var við vinnu í eigin fyrirtæki, þ. 10.9.1994.

Gögn.

1. Málskot móttekið þ. 22.6.2000 ásamt fylgiskjöllum 1-15.
2. Niðurstaða Tjónanefndar vátryggingarfélaganna nr. 376/2000.
3. Bréf Vátryggingafélagsins V dags. 4.7., 26.7. 27.7., 28.7. og 17. 8. ásamt fylgiskjöllum.

Málsatvik.

M var verkstjóri hjá K og var í frítíma sínum að vinna við að koma upp vélum í húsnæði þar sem hann hugðist reka gúmmívinnslufyrirtæki. M prófaði svonefndan valsara og setti í vélina gúmmímottu, en þá varð það slys, að hendi M fór í valsarann og M slasaðist á hægri hendi. M var tryggður sem starfsmaður K skv. kjarasamningi allan sólarhringinn fyrir dauða eða varanlegri örorku. Lögmaður M heldur því fram, að svonefndir U tryggingarskilmálar hafi gilt um tryggingu M og beri V að bæta M tjónið þrátt fyrir að M hafi verið að vinna við eigin fyrirtæki í frítíma sínum. V bendir á, að orðalagið “gildir allan sólarhringinn” hafi frá upphafi verið skilið á þann veg, að utan vinnu sé um að ræða venjulega frítíma áhættu. Þá bendir V á að áhættusjónarmið leiði til þess, að bótaréttur sé ekki fyrir hendi.

Álit.

Lögmaður M heldur því fram, að svonefndir U tryggingarskilmálar hafi gilt varðandi tryggingu M. V segir um þetta atriði eftir að Úrskurðarnefndin hafði sérstaklega farið fram á að fá afstöðu V til þess hvaða tryggingarskilmálar giltu um þetta tilvik og gögn þar að lútandi; “Vátryggingaskilmálar sem leggja skal til grundvallar er skilmáli fyrir slysátryggingu launþega en hann er bara einn. Allar slysátryggingar launþega eru í raun hefðbundnar aðeins er um að ræða mismunandi tryggingarfjárhæðir svo og hvort tryggingin gildir allan sólarhringinn eða ekki.” Síðan segir; “Það eru orðin mörg ár síðan K tók slysátryggingu launþega hjá félaginu og við athugun á fyrstu tölvufærslu tryggingarinnar þá er hún frá 1987, en tryggingin er þó eldri en það. Félagið er þess fullvisst að á sínum tíma hafi K verið sendur skilmáli fyrir slysátryggingu launþega og þá með viðeigandi áletrun vegna frítíma.” Skv. því sem hér kemur fram og að öðru leyti í bréfi V. þá getur félagið ekki með óyggjandi hætti gert grein fyrir því hvaða vátryggingaskilmálar hafi verið í gildi. V hefur því ekki þrátt fyrir beiðni frá Úrskurðarnefndinni sýnt fram á að aðrir vátryggingarskilmálar hafi gilt en þeir sem lögmaður M heldur fram, að hafi gilt um tilvik þetta þ.e. slysátrygging launþega, vátryggingarskilmálar frá 17.7.1989 og verða þeir vátryggingarskilmálar því lagðir til grundvallar í málinu. Skv. þeim skilmálum er ekkert ákvæði sem kveður á um að vátryggingin bæti ekki tjón sem vátryggður verður fyrir í frítíma sínum þrátt fyrir það, að hann sé að vinna við eigin atvinnurekstur. Ekki hafa verið lögð gögn fyrir Úrskurðarnefndina, sem sýna, að um áhættubreytingu hafi verið að ræða hjá M. Miðað við framlögð gögn er því tjón M bótaskyld skv. þeirri slysátryggingu launþega sem virðast hafa gilt í tilvikinu hans. Ekki liggur fyrir framburður M í málinu eða framburður vinnuveitanda M, en M verður ekki látinn bera halla af því. Fyrirliggjandi gögn gefa ekki tilefni til að skerða réttarstöðu M vegna eigin sakar.

Niðurstaða.

Tjón M er bótaskyld úr slysaftryggingu launþega hjá V.

Reykjavík, 5.9.2000.

Rúnar Guðmundsson hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.